

ditionibus sanciantur, abborret? a plerisque, quibus in magnas angustias compellere Paulum potuisset, Regis jussu abstinuisse; quod usque ad Romanæ urbis portas accessisset, scallas mœnibus admovisset, nulla alia re ductum, nisi ut durus nimium Pontificis animus, fractus, ac perterritus ad concordiam flecteretur. Tum Franciscus, eo magis colloquium cum Caraffis ineundum Albano esse, inquit, quo promptius cunctis pacis studium significet, neque quidquam, quod ad illam attineret, prætermisisse videatur: petenti Senatui Veneto ea in re satisfaceret; atque hoc postremum Italiæ quieti, ac tranquillitati tribueret. Multis hinc atque inde agitat, tandem victus Albanus, Senatus voluntati satisfacturum, inquit; locum colloqui Præneste deligit. Franciscus statim cum Ducis responso ad Pontificem, atque Cardinalem revertitur. Tubicine præeunte, Romam ingredienti undique multitudo circumfunditur, ecquidnam ferret, solite postulat; dum mixtæ interim vulgi fremitu multorum voces exaudirentur, qui extrema quæque se pati inclamantes, eas, quibus circumsepti essent, calamitates perpeti diutius non posse, vociferarentur. Sequenti igitur die Carolus Cardinalis, atque Antonius Caraffa, Pontifice adsentiente, una cum Sanctiflorio, & Vitelorio Cardinalibus, Præneste prope Albani Ducis castra se contulere; mox Cavio oppido haud longe a Paliano ad negotium peragendum designato, eodem omnes convenere.

Pontificii cum Albano Duce Præneste mox Cavii ad colloquium conveniunt. Lodevensis Gallia legari apud Venetos officium.

Dum hæc fiunt, Lodevensis Episcopus, quo loco Gallorum res sint, Patribus exponit; clades nuper acceptas memorat; Guisum cum exercitu in Galliam evocare, Italiamque deserre Henricum cogi; pro qua tuenda quid egerit, quid per tot annos, immensis fere exhaustis copiis, suorum sanguine, atque internecone effecerit, iis notum esse, qui ea, quæ pro Parma, pro Senensi Republica, pro Romano Pontifice aggressus sit, prospexissent: vehementer dolere, atque angi, quod præclaris ausibus eximie Regis voluntati, ac virtuti fortuna infesta nimium extiterit: sperare amplissimum, ac potentissimum Gallia regnum, insita virtute, ac robore subnixum, diutius illatas injuras inultas non passurum: id tantum vereri, ne,